

KLASIFIKACE TĚŽITELNOSTI PODLE IGP A SKUTEČNOST ZJIŠTĚNÁ NA STAVBĚ

Jiří Tomášek ¹

¹ 4G consite s.r.o. – jiri.tomasek@4gconsite.com

ÚVOD

Cílem přednášky je upozornit na v mnohých případech chybný způsob hodnocení těžitelnosti na základě vrtného průzkumu. Tato skutečnost se následně projevuje při otevření těžební – stavební jámy, případně zářezu při vlastní realizaci a tím vznikají nepředpokládané náklady zvyšující cenu stavebních prací nebo komplikace mezi investorem a zhotovitelem.

Na několika případech bude upozorněno na základní nedostatky a doporučen přístup pro hodnocení těžitelnosti.

ZÁKLADNÍ PŘEDPISY PRO KLASIFIKACI TĚŽITELNOSTI

V prostředí předpisové základny používané v České republice se využívá v tuto chvíli jediná klasifikace uvedená v ČSN 73 6133 resp. ČSN P 73 1005. Vzhledem k existenci starší klasifikace těžitelnosti bude provedeno jednoduché porovnání s již neplatnou klasifikací, která se ještě v některých případech objevuje v projektech a rozpočtech.

Současně je v EU pro klasifikaci těžitelnosti platná sada norem pro zemní práce ČSN EN 16907 část 1-7.

PRAKTICKÉ PŘÍKLADY KLASIFIKACE V PRŮZKUMECH A POROVNÁNÍ SE ZASTIŽENOU SKUTEČNOSTÍ

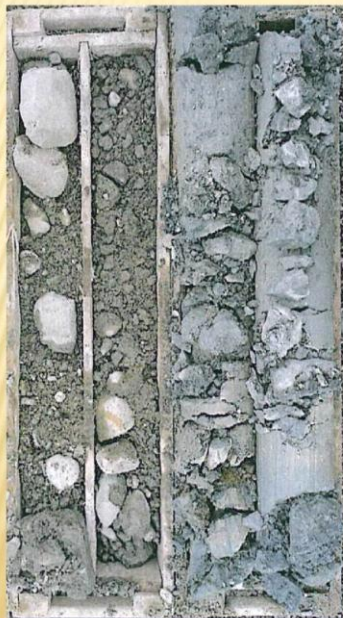
Výsledky vrtného průzkumu v závislosti na použité vrtné technologii pro geologa zkresluje skutečnost nutnou podle předpisů pro určení klasifikace. Jedná se zejména o rozpukání, případně i o vlastní pevnost horniny v prostém tlaku.

ZÁVĚR

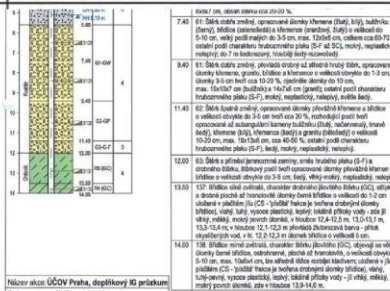
Podle uvedených příkladů bude doporučeno jak postupovat při klasifikaci těžitelnosti, která závisí jak bylo uvedeno výše na technologii sondáže a současně i na petrografické charakteristice hornin.

LITERATURA

Platná normová základna
Aktuální platné resortní předpisy
Podklady z archivů autorů

- 12.00 63: Štěrť s příměsí jemnozrnné zeminy, směs hrubého písku (S-F) a drobného štěrku, štěrťový podíl tvoří opracované úlomky převážně křemen a břidlice o velikosti obvykle do 3-5 cm; šedý, vlhký-mokrý, neplastický, nelepivý
- 13.50 137: Břidlice silně zvětřalá, charakter drobného jílovitého štěrku (GC), střípkovitá a drobné ploché až hranolovité úlomky černé břidlice o velikosti do 1-2 cm uložené v písčitém jílu (CS - 'pisčitá' frakce je tvořena drobnými úlomky břidlice), vlahý, tuhý, vysoce plastický, lepkavý; lokální přítoky vody - zde jil vlhký, měkký, mokrý povrch úlomků, v hloubce 12,4-12,5 m, 13,0-13,1 m, 13,3-13,4 m; v hloubce 12,1-12,3 m převládá žlutorezavá barva - přítok okysličených vod, v hl. 12,2-12,3 m úlomek břidlice o velikosti 5 cm.

Název akce: ÚČOV Praha, doplňkový IG průzkum
Dokumentace: RNDr. J. Varnalčovič
Vydání: systém Geofis, www.geofis.cz

Obr.č.1 – vrtný profil sloužící ke klasifikaci

Obr.č.2 – skutečný profil zářezu v místě vrtu